

κρόν, τὸ δὲ κοινῶς λεγόμενον «ἡ μικρὸς μικρὸς πανδρεύσου, ἡ μικρὸς καλογερεύσου» δὲν εἶνε ἀπορριπτέον.

Ἔτι πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει καὶ ἡ κληρονομικὴ προδιάθεσις, διότι οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὡς καὶ ἄλλα οὕτω καὶ μακροβιότης κληρονομεῖται παράδειγμα τούτου παρέχει ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια τῆς Ῥωσσίας, ἡ οἰκογένεια τοῦ ἀποθανόντος Πάπα Πίου IX, τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας *Mas tai Ferretti*, ἅτινα ἅπαντα ἔφθασαν εἰς ἡλικίαν 100 ἐτῶν. Ὡστε ὁρθῶς ἔχει τὸ λεγόμενον ὅτι «ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν γονέων του πρέπει τις νὰ προσέχῃ.»

Τάξεις καὶ ἐνασχόλησις ἐξασκοῦσιν ἐπίσης σπουδαίαν ῥοπήν. Γεωργοί, κυνηγοί, ναῦται, ἐν γένει πάντες, ὅσοι ζῶσιν ἐν καθαρῷ ἀέρι, ἀπολαύουσι κατὰ κανόνα μακροῦ βίου, τούναντιον δὲ ἐργαστασίων ἐργάζεται, ὀρύκται κλπ. βραχυτέρου.

Ἐνδιαφέρων εἶνε ὁ ἐπόμενος ὑπολογισμός: κληρικοί, κεφαλαιοῦχοι, καὶ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι κατὰ μέσον ὅρον ζῶσιν ἀπὸ 65—66, ἔμποροι ἀπὸ 62, γεωργοὶ καὶ δασονόμοι ἀπὸ 61, στρατιῶται ἀπὸ 59, ὑπάλληλοι, γραφεῖς, λόγιοι κλπ. ἀπὸ 58, διδάσκαλοι ἀπὸ 56, σοφοὶ ἀπὸ 55 μέχρι 44 ἐτῶν. Ὡστε ὁ θέλων νὰ ζήσῃ μακρότερον, πρέπει νὰ ἐπιζητήσῃ νὰ γείνη κληρικός, ὑπουργὸς ἢ κεφαλαιοῦχος. Μεγάλη εἶνε καὶ ἡ ῥοπή τῆς πνευματικῆς ἐνεργείας, διότι μεταξὺ τῶν γεραιτάτων εὐρίσκονται ἄνθρωποι, οἵτινες πολὺ εἰργάσθησαν διανοητικῶς.

Ἀλλὰ καὶ ἐξωτερικαὶ τοῦ βίου περιστάσεις, ὡς ἐνδυμασία, τροφή κλπ. ἔχουσι μεγάλην σημασίαν. Ἡ ἀρίστη ἀπόδειξις τούτου εἶνε τὸ γεγονός, ὅτι ἀπὸ τοῦ Μεσαίωνος ἡ κατὰ μέσον ὅρον διάρκεια τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων σχεδὸν ἐδιπλασιάσθη, ἐνῶ ἡ μέση τοῦ βίου διάρκεια τῶν ἀνθρώπων πρὸ 3—400 ἐτῶν μόνον 21 ἔτη ἐπέφερεν, ἥδη εἶνε 30—40, ἐν δὲ τῇ Ἀγγλίᾳ 48—55 ἔτη. Ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τούτῳ ὑπ' ὄψει λαμβάνονται μόνον αἱ πεπολιτισμέναι χῶραι. Ἄν ἡ μέση αὕτη διάρκεια τοῦ βίου ἐξακολουθῇ οὕτω, πρέπει νὰ περιμένῃ τις ὅτι αὕτη θέλει φθάσῃ εἰς τὰ 50 ἔτη κατὰ τὸν προσεχῆ αἰῶνα. Ἐνταῦθα παρατηρητέον ὅτι τὸ ὑγιεινὸν τῶν μεγάλων πόλεων πολὺ ἐβελτιώθη, ὅτι αἱ μεγάλαι ἀσθένειαι σχεδὸν ἐξηλείφθησαν καὶ ὅτι ἐκτὸς τοῦ καλλιτέρου βίου ἡ ἱατρικὴ γνῶσις εἶνε ὑπερτέρα ἢ ἄλλοτε.

Ἡ αὕτη ἀντίθεσις οἷα ἡ μεταξὺ μεσαίωνος καὶ νέων χρόνων ὑπάρχει καὶ μεταξὺ πενίας καὶ πλούτου. Στατιστικῶς εἶνε ἀποδεδειγμένον, ὅτι ἡ μέση τοῦ βίου διάρκεια τῶν πτωχῶν εἶνε σχεδὸν ἡμίσεια τῆς τῶν πλουσίων. Ἰδίως ἡ θνησιμότης μεταξὺ τῶν τέκνων τῶν πτωχῶν εἶνε καταπληκτικῶς μεγάλη, διότι ἐπ' αὐτῶν δεινотάτῃ ἐρείδεται ἡ κατάρρα τῆς πενίας καὶ τῶν στερήσεων. Ἐνῶ δὲ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκ τῶν τέκνων τῶν καλουμένων *Centy* κατὰ τὰ πρῶτα τῆς ζωῆς ἔτη μόνον 7 ο)ο ἀποθνήσκουσιν, ἡ θνησιμότης μεταξύ τῶν τέκνων τῶν πτωχῶν εἶνε 55 ο)ο.

Πρὸς τούτοις λαμβάνεται ὑπ' ὄψει κλῖμα καὶ γεωγραφικὴ

θέσις. Ὡς πρὸς τοῦτο τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ἡ Ἑλλάς, ἔπειτα δὲ αἱ βόρειαι χῶραι προτιμητέαι τῶν μεσημβρινῶν, ἀλλὰ βεβαίως ὑπὸ περιορισμένους ὅρους. Αἱ ἄρισται καὶ ὑγιειναὶ θέσεις εἶνε αἱ παρὰ τὴν θάλασσαν, ἡ ἐπὶ μικρῶν νήσων, καίτοι ἡ εὐεργετικὴ ἐπίδρασις τῆς θαλασσίας αὔρας ἐπὶ τὴν ὑγείαν δὲν πρέπει ὑπὲρ τὸ δέον νὰ ἐκτιμηθῇ· ἡ χειρίστη ἀτμόσφαιρα ὡς πρὸς τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς εἶνε ἡ παρὰ τὰ ἔλη, ὡς τοῦτο δείκνυται φανερώς ἐν Ἑλβετίᾳ. Ἐν τοῖς ἐκεῖ ἐλώδεσι μέρεσιν ἡ κατὰ μέσον ὅρον διάρκεια τοῦ βίου εἶνε 20—30, ἐν τοῖς ὄρεσι τούναντιον 50—60 ἔτη.

ΕΜΜ. ΓΑΛΛΑΝΗΣ.

Ο ΡΩΣΣΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΕΡΓΙΟΥ ΠΟΥΣΚΙΝ

Ἐγεννήθη ἐν Μόσχᾳ τῇ 26 Μαΐου 1799, ἐκ πλουσίου οἴκου· ἐκ μητρὸς ἐξ Ἀφρικῆς καταγομένης· ὁ πρόπαππὸς του Ἰμπραήμ Πέτρου Ἀνίβας, ἐν ἡλικίᾳ 8 ἐτῶν αἰχμαλωτισθεὶς, μετηνέχθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅτε ὁ ἐκεῖ πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας, ἐξαγοράσας αὐτὸν, ἀπέστειλεν ὡς δῶρον εἰς τὸν Μέγαν Πέτρον, ὅστις ἐδάπτισεν αὐτὸν ἐν Βίλνᾳ.

Ἐκπαιδευθεὶς ἐν τῷ λυκείῳ τοῦ Τσάρσκοε Σελό, διωρίσθη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου. Τῷ 1820, ἐνεκα τῶν τολμηρῶν ιδεῶν, ἃς ἐξεδήλωσεν ἐν τοῖς ἔργοις του, ἀπεστάλη, ἐν εἰδῇ ὑπερορίας, εἰς τὴν Νότιον Ῥωσίαν. Τῷ 1824 ἐξωρίσθη εἰς τὸ χωρίον Μηχανολόφσκογιε τῆς Νομαρχίας Πστόφσκη, ὅπερ ἦτο κτήμα τῆς μητρὸς του. Περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου 1826, ἔλξηεν ἡ ἐξορία του· ἔκτοτε ἔζη ἐπαλλάξ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς πρωτευούσαις, μεταβαίνωντ ὁ φθινόπωρον εἰς Μηχανολόφσκογιε, τὴν προσφιλεῖ αὐτῷ διαμονήν.

Κατὰ τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του ἡ μεγαλοφυΐα του ἀνῆλθεν εἰς καταπληκτικὸν βαθμόν. Πᾶν ὅ,τι ἔγραψεν ἔκτοτε μέχρι τοῦ θανάτου του, θεωρεῖται ὡς ἀνέφικτος τελειότης κατὰ τε τὰς ἐννοίας, τὸ αἶσθημα καὶ τὴν καλλιτέλειαν.

Ὁ πρόωρος θάνατός του προῆλθεν ἐκ μονομαχίας μετὰ τοῦ γυναικαδέλφου του Δαντές, κατηγορήσαντος αὐτοῦ ὅτι ἀπεπλάνησε δῆθεν τὴν σύζυγόν του, ὅτε κατὰ τὸν Ῥώσον ποιητὴν Λερμοντόσκη:

«Ἀπωλέσθη ποιητής, δοῦλος τῆς τιμῆς· ἔπεσε συκοφαντημένος ὑπὸ τῆς φήμης, φέρων ἐν τῇ καρδίᾳ μόλυβδον καὶ »δίψαν ἐκδικήσεως.»

Ὁ θάνατός του κατέπληξε τὴν Ῥωσίαν σύμπασαν, κατέπληξε δὲ καὶ αὐτὸν τὸν ἀντίπαλόν του, «ὅστις καὶ μετὰ »παρέλευσιν εἰκοσιπέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς μονομαχίας, δὲν ἔσχε »τὸ θάρρος νὰ ἀποσφραγίσῃ τὸν φάκελλον μεθ' οὗ ἐξωρίσθη

»τῆς Ῥωσσίας.» Ἐν τῷ φακέλλῳ εὐρίσκοντο τὰ ἔγγραφα τῆς θανατηφόρου μονομαχίας.

Κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς ζωῆς του ἔλαβε τὸ ἐξῆς αὐτόγραφον δελτίον τοῦ Αὐτοκράτορος Νικολάου. «Ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν εὐδοκήσῃ νὰ ἴδωμεν πλέον ἀλλήλους ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, σοὶ ἀποστέλλω τὴν ἀμνηστείαν Μου, καὶ τὴν »τελευταίαν συμβουλὴν νὰ ἀποθάνῃς χριστιανός. Περὶ τῆς »συζύγου καὶ τῶν τέκνων σου μὴ ἀνησύχει. Ἀναλαμβάνω »αὐτὰ ὑπὸ τὴν προστασίαν μου». Κατὰ τὰς τελευταίας αὐ- »τοῦ στιγμὰς ὁ Πούσκιν, εἶπε τῷ ποιητῇ Ζουκόφσκυ.

«Εἰπέ τῷ αὐτοκράτορι ὅτι λυποῦμαι, ἀποθνήσκων· θὰ ἤμην »ὁλος ἰδιός του. Εἰπέ ὅτι τῷ εὐχομαι πολυχρόνιον βασιλείαν· »ὅτι εὐχομαι εὐτυχίαν τῷ υἱῷ σου, εὐτυχίαν τῇ Ῥωσίᾳ του.»

Μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ὁ αὐτοκράτωρ προσήνεγκε 50,000 ρούβλια χάρινα, διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν συγγράμ- »μάτων του· δύο δὲ τῶν υἱῶν του προσέλαβεν εἰς τὸ σῶμα »τῶν εὐγενῶν νέων τῆς αὐτοκρατορικῆς αὐλῆς, αὐτοῖς δὲ καὶ »τῇ χήρᾳ ἐχορηγήθησαν συντάξεις.

Ὁ Πούσκιν ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ 38 ἐτῶν, τὴν 29 Ἰανουα- »ρίου 1839, ἐν τῇ ὑστάτῃ δὲ ἀγωνίᾳ τοῦ θανάτου, στρέψας »τὰ βλέμματά του εἶπε διακεκομένως τοῖς παρακαθημένοις »ἐμμέτρως:

«Ἐκόπασεν ἡ τρικυμία· τὸ ὥραιον χρῶμα ἐμαράνθη ἐν τῷ »πλυκαυγῇ ἐσθέσθη τὸ πῦρ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ!»

Ὁ τάφος τοῦ μεγάλου ποιητοῦ εὐρίσκεται ἐν τῷ μοναστη- »ρίῳ Σφιατιγόρ, ἀπέχοντι τέσσαρα βέρστια τοῦ χωρίου Μη- »χαηλόφσκογιε, ἐν ᾧ ἔγραψε τοιαῦτα λαμπρὰ συγγράμματα. »Ἐπὶ τοῦ τάφου του ἐτέθη ὑπὸ τῆς συζύγου του μαρμάρινον »κύπελον, καὶ ἐν αὐτῷ μαρμάρινον χειρόμακτρον, ὡς σημεῖον »ὅτι ἡ Ῥωσσία θὰ χύσῃ ἀνεξάντλητα δάκρυα δι' ἐν τῶν εὐ- »φυῶν τέκνων τῆς.

Ὁ Πούσκιν θεωρεῖται μέχρι σήμερον ὁ ἐξοχώτερος, καὶ μά- »λιστα ὁ ἐθνικός ποιητὴς τῶν Ῥώσων, ἐνεκα τῆς ἐκλογῆς »τῶν ὑποθέσεων τῶν συγγραμμάτων του, καὶ τῆς ἐξιστορή- »σεως τῶν ἐγχωρίων ἡθῶν. Πρὸ 4 ἐτῶν δι' ἐράνου ἀπάσης τῆς »Ῥωσσίας ἐστήθη ὁ ἀνδρίας του ἐν Μόσχᾳ καὶ ἀπεθεώθη ὑπὸ »τοῦ Ῥωσικοῦ λαοῦ κατὰ τὰ ἀποκαλυπτῆριά του. Ἀνετυπώ- »θησαν δὲ καὶ τὰ συγγράμματά του πρὸ τριετίας, ἀποτελοῦντα »πέντε τόμους, καίτοι ὡς φρονοῦσιν, ὑπολείπονται εἰσέτι πολλὰ »ἀνέκδοτα.—Ἐκ τῶν πεζῶν συγγραμμάτων του παραθέτο- »μεν τινὰ ἀφορῶντα τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν.

ΕΚ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

τοῦ 1821.

Κισενέσιον 2 Ἀπριλίου 1821. Τὴν ἐσπέραν διήλθον παρὰ »τῇ Ν. Δ.... Εἶναι ἐξαίρετος ἑλληνίς παρ' ἣ ἐγένετο λόγος περὶ »τοῦ Ἀ. Ὑψηλάντου μεταξὺ πέντε ἐλλήνων ἐγὼ μόνος ὡμί- »λουν ὡς ἑλλήν· ἅπαντες ἦσαν ἀπηλπισμένοι περὶ τῆς ἐπιτυ-

χίας τῆς ἐταιρίας. Σταθερῶς πέπεισμαι, ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ »θριαμβεύσῃ, καὶ ὅτι 2,500,000 Τούρκων θὰ καταλίπωσι τὴν »ἀειθαλῆ χώραν τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς νομίμους κληρονό- »μους τοῦ Ὁμήρου καὶ Θεμιστοκλέους. Μετ' ἄκρας λύπης ἔμα- »θον ὅτι ὁ Βλαδμηιρέσκος οὐδὲν ἕτερον προσὸν ἔχει, ἐκτὸς ἀ- »συνήθους ἀνδρείας· ἀνδρείος εἶναι καὶ ὁ Ὑψηλάντης.—

Ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς του περὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἑλλη- »νικῆς ἐπαναστάσεως:

«Σὲ εἰδοποιῶ περὶ γεγονότων, ἅτινα ἔξουσιν σπουδαίας συνε- »πείας, οὐχὶ μόνον διὰ τὴν ἡμετέραν χώραν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν »Εὐρώπην σύμπασαν.

Ἡ Ἑλλὰς ἐπανεστῆ καὶ ἀνεκήρυξε τὴν ἐλευθερίαν τῆς. Ὁ »Θεόδωρος Βλαδμηιρέσκος, ὑπηρετήσας ἄλλοτε ἐν τοῖς στρα- »τοῖς τοῦ μακαρίτου πρίγκηπος Ὑψηλάντου, περὶ τὰς ἀρχὰς »Φεβρουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους ἐξῆλθε τοῦ Βουκουρεστίου μετ' »εὐαρίθμων ἐνόπλων ἀρναουτῶν καὶ προεκήρυξεν ὅτι οἱ Ἕλλη- »νες ἀδυνατοῦσι πλέον νὰ ὑποφέρωσι τὰς καταπίσεις καὶ λη- »στεύσεις τῶν δεσποτικῶν Τούρκων, ὅτι ἀπεφάσισαν νὰ ἐλευ- »θερωθῶσιν ἐκ τοῦ ἀνόμου ζυγοῦ, ὅτι Ἡ προκήρυξις »αὕτη κατετάραξεν ἅπασαν τὴν Μολδαβίαν. Ὁ πρίγκηψ »Σουτζος καὶ πρόξενος ἤθελον νὰ παρεμποδίσωσι τὴν »διάδοσιν τῆς στάσεως. Οἱ πανδοῦροι καὶ οἱ ἀρναοῦται ἔδρα- »μον πανταχόθεν πρὸς τὸν τολμηρὸν Βλαδμηιρέσκον, καὶ »ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἠγάετο ἤδη οὗτος 7,000 στρατοῦ.

Τῇ 21 Φεβρουαρίου ὁ στρατηγὸς πρίγκηψ Ἀλέξανδρος »Ὑψηλάντης μετὰ δύο ἀδελφῶν του, καὶ τοῦ πρίγκηπος Γεωρ- »γίου Καντακουζינוῦ ἀφίκετο εἰς Ἰάσιον ἐκ Κισενεβίου, ἔνθα »κατέλιπε μητέρα, ἀδελφάς, καὶ δύο ἀδελφούς. Προὔπαντήθη »ὑπὸ τριακοσίων ἀρναουτῶν καὶ καὶ πάραυτα ἀνέλαβε »τὴν ἀρχηγίαν τῆς πόλεως. Ἐκεῖ ἐξέδωκε προκηρύξεις, αἰτι- »ᾶστροπῆδὸν διενεμήθησαν πανταχοῦ· ἐν αὐταῖς ἀναφέρεται »ὅτι ὁ φοίνιξ τῆς Ἑλλάδος ἀναπηδᾷ ἐκ τῆς τέφρας του, ὅτι »ἐσήμανεν ἡ ὥρα τοῦ ὀλέθρου τῆς Τουρκίας κ.τ.λ. καὶ ὅτι με- »γάλη δύναμις ἐπιδοκιμάζει τὸ μεγαλόψυχον κίνημα. Οἱ Ἕλ- »ληνες ἤρξαντο νὰ συρρέωσιν ἀγεληδὸν ὑπὸ τὰς τρεῖς σημαίας »του, ὧν ἡ μία εἶναι τρίχρους, ἐπὶ τῆς ἐτέρας ἐπισείεται ὁ »σταυρὸς περικεκυκλωμένος ὑπὸ δαφνῶν μετὰ τοῦ ῥητοῦ «ἐν »τούτῳ νίκα», ἐπὶ δὲ τῆς τρίτης ἐξεικονίζεται ὁ ἀναγεννώ- »μενος φοίνιξ. Εἶδον ἐπιστολὴν ἐνὸς ἐπαναστάτου. Μετὰ ζέ- »σεως περιγράφει τὴν τελετὴν τῆς ἀγιάσεως τῶν σημαιῶν »καὶ τοῦ ξίφους τοῦ πρίγκηπος Ὑψηλάντου, τὸν ἐνθουσιασμόν »τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ. Λαμπρὰ στιγμὴ ἐλπίδος καὶ ἐλευ- »θερίας.

Ἐν Ἰασίῳ ἄκρα ἡσυχία. Ἐκατὸν Τούρκοι ἐσφάγησαν, ὡσαύ- »τως ἐφονεύθησαν τριάκοντα Ἕλληνες. Ἡ εἰδησις τῆς ἐπανα- »στάσεως ἀφίκετο εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἀναμένονται ἤδη... »ἀλλ' εἰσέτι δὲν ἀφίκοντο. Τρεῖς Ἕλληνες πρόσφυγες τυγχάνου- »σιν ἐν τῷ ἐνταῦθα λοιμοκαθαρτηρίῳ. Ἀνῆρσαν πολλὰς ψευ-

δεῖς φήμας. Ὁ γηραιὸς Ἀλῆς ἠσπάσθη τὸν χριστιανισμὸν καὶ ἐβαπτίσθη διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κωνσταντίνου. Τὸ ἐξ εἰκοσακισχιλίων ἀνδρῶν σῶμά του, τὸ ἀναμενόμενον ὅπως ἐνωθῇ μετὰ τῶν Σουλιωτῶν, κατεκόπη ὑπὸ τοῦ ὀθωμανικοῦ στρατοῦ, ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν πνευμάτων ἀνῆλθεν εἰς ὕψιστον βαθμόν. Ἀπάντων αἱ ιδέαι εἶναι ἐστραμμέναι πρὸς ἓν ἀντικείμενον, δηλαδή τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ἀρχαίας πατρίδος. Ἐν Ὁδησσῷ δὲν ἐπρόφθασα τὸ ἀξιοθαύμαστον θέαμα· ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις, ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν τοῖς τρακτηρίοις, πανταχοῦ συνειθροίζοντο ὅμιλοι ἐλλήνων· ἅπαντες ἐπώλουν παρ' ἀξίαν τὰ ὑπάρχοντά των, ἡγόραζον σπάθας, ὅπλα, πιστόλια· ἅπαντες ὠμίλουν περὶ τοῦ Λεωνίδου, τοῦ Θεμιστοκλέους, ἅπαντες ἐπορεύοντο εἰς τὸν στρατὸν τοῦ εὐτυχοῦς Ὑψηλάντου. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ περιουσία τῶν ἐλλήνων εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν του! Κατ' ἀρχὰς εἶχε δύο ἑκατομύρια. Μόνος ὁ Μαγουλάς ἔδωκεν 600, 000, γρόσια, μὲ τὴν συμφωνίαν νὰ τῷ τὰ ἀποδώσῃ μετὰ τὴν παλινὸρθωσιν τῆς Ἑλλάδος! 10,000 ἐλλήνων κατετάχθησαν ἐν τῷ στρατῷ. Ὁ Ὑψηλάντης πορεύεται ὅπως ἐνωθῇ μετὰ τοῦ Βλαδηνιρέσκου. Καλεῖται ἀρχιστράτηγος τῶν βορείων ἐλληνικῶν στρατευμάτων καὶ πληρεξούσιος τῆς μυστικῆς κυβερνήσεως. Πρέπει νὰ ἡξεύρης ὅτι πρὸ 30 ἡδὴ ἐτῶν ἰδρῦθη καὶ διεδόθη ἡ μυστικὴ ἐταιρία, ἥς τινος σκοπὸς ἦτον ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἑλλάδος· τὸν κατώτερον βαθμὸν ἀπετέλουν οἱ στρατιωτικοί, τὸν δεύτερον οἱ πολῖται· ἕκαστον μέλος αὐτῶν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἀνευρίσκῃ ἐταίρους, ἀλλ' οὐχὶ στρατιωτικούς, τοὺς ὁποίους ἐξέλεγε μόνον ὁ Γ'. καὶ ἀνώτατος βαθμὸς. Βλέπεις τὴν ἀπλὴν πορείαν καὶ τὴν κυρίαν ιδέαν τῆς ἐταιρίας ταύτης, ἥς τινος οἱ ἰδρυταὶ εἶναι εἰσέτι ἄγνωστοι. Ἰδιαίτερα πίστις, ἰδιαίτερα γλώσσα, ἀνεξαρτησία τῆς βιβλιοτυπίας· ἀφ' ἐνὸς παιδεία, ἀφ' ἑτέρου παχυλὴ ἀμαθία, πάντα ἐπροστάτουν τοὺς φιλοταράχους πατριώτας. Ἄπαντες οἱ ἔμποροι, ἅπας ὁ κλῆρος μέχρι τοῦ ἐσχάτου μοναχοῦ, ἠριθμοῦντο ἐν τῇ ἐταιρίᾳ, ἥτις νῦν θριαμβεῖ. Ἰδοὺ ἡ λεπτομερὴς περιγραφή τῶν τελευταίων συμβάντων τῶν μερῶν μας· ἅς ρίψωμεν προσεκτικὸν βλέμμα εἰς τὸ μέλλον καὶ ἅς προσπαθήσωμεν νὰ μαντεύσωμεν τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος.

Παράδοξος εἰκὼν! Δύο ἔθνη πρὸ μακρῶν χρόνων ἐκπεσόντα εἰς περιφρονητικὴν ἐξουδένωσιν, ἐγείρονται συγχρόνως ἐκ τῆς μακρᾶς νάρκης, γεννῶνται καὶ ἀναφαίνονται εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον τοῦ κόσμου! Τὸ πρῶτον βῆμα τοῦ Ὑψηλάντου εἶναι ὠραῖον καὶ λαμπρόν! εὐτυχῶς ἤρξατο! εἶναι 28 ἐτῶν, μονόχειρ, καὶ ὁ σκοπὸς του μεγάλυμος! ἀπὸ τοῦδε ἀνήκει τῇ ἱστορίᾳ. Ζηλευτὴ μοῖρα! Τὸ ἐγχειρίδιον τοῦ προδότου εἶναι δι' αὐτὸν ἐπιφοδωτέρον τῆς σπάθης τῶν Ὀθωμανῶν. Ὁ Κωνσταντῖνος² δὲν θὰ εἶναι πλέον ὁ εὐσυνείδητος τοῦ Κλωδοβίκου, καὶ

1) Δηλαδή οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ἰταλοὶ παρ' οἷς ἐγένετο τότε τὸ κίνημα τῶν καρβονάρων.

2) Δηλαδή ὁ Ἀλῆ-πασσᾶς τῶν Ἰωαννίνων.

ἡ ἐπιρροή τοῦ νεαροῦ ἐκδικητοῦ τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ τὸν ταράττῃ. Σοὶ ἐξομολογοῦμαι· ἐγὼ θὰ συνεβούλευον τὸν πρίγκηπα Ὑψηλάντην νὰ προλάβῃ τὸν γηραιὸν κακοῦργον· τὰ ἦθι τῆς χώρας, ἐνθα ἡδὴ ἐνεργεῖ, δικαιολογοῦσι τοὺς φόνους.

Σπουδαῖον ζήτημα· τί θὰ πράξῃ ἡ Ῥωσία; θὰ καταλάβωμεν τὴν Μολδαβίαν καὶ Βλαχίαν ὑπὸ τὸ πρόσχημα εἰρηνικῶν μεσιτῶν, θὰ διέλθωμεν τὸν Δούναβιν ὡς πρόμαχοι τῶν Ἑλλήνων καὶ ὡς ἐχθροὶ τῶν ἐχθρῶν των; εἰς πᾶσαν περιστασιν θὰ σὲ εἰδοποιήσω.»

Ἀλέξανδρος Σ. Πούσκιν

(Μετάφρασις ἐκ τῆς Ῥωσικῆς)

Ἐν Πειραιεὶ Φεβρουαρίῳ 1884

A. N. Σβορώνος.

ΦΥΛΛΙΣ

Διήγημα ὑπὸ Δ. Στάη.

I

Ἐσπέραν τινὰ θερινήν, καθ' ἣν ἡ Σελήνη, πλησιφαῆς, διέχυνε φῶς λαμπρὸν ἐπὶ τῆς θρακικῆς παραλίας, ἡ Φυλλίς, ἰσταμένη παρὰ τινὰ καλλίρουν κρήνην, ἣν ἐσκίαζε γηραιὰ πλάτανος ἐπλήρου μετὰ τῶν δύο αὐτῆς θεραπαινίδων ἡ ἀμφιπόλων διαυγοῦς ὕδατος τὰς ὑδρίας της.

Ἄν ἐβλεπέ τις αὐτὴν θὰ τὴν ἐξελάμβανεν ὡς Ναϊάδα ἢ ὡς Νύμφην τῶν δασῶν.

Στηρίζουσα τὸν ἀριστερόν αὐτῆς ὦμον ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τῆς πλατάνου, ἐκράτει διὰ τῆς ἀπαλῆς δεξιᾶς της τὴν τορνευτὴν ὀσφύν, ἣν περιέσφιγγεν ζώνη ὑπεγείρουσα τὸ παρθενικὸν αὐτῆς στῆθος. Κλίνουσα δὲ τὴν μικρὰν κεφαλὴν της, τῆς ὁποίας τὴν ἡδὴ κυματίζουσαν ξανθὴν κόμην μόλις δέκα ἐπτὰ Μαῖων ἄνθη ἔσπεψαν, κατώπτριζεν ἐπιχαρίτως τὸ περικαλὲς πρόσωπόν της ἐν τῷ ὕδατι τῆς ὑπὸ τὴν κρήνην δεξαμενῆς καὶ παρετῆρει φιλαρέσκως ἐν πρὸς ἐν ὅλα τὰ χαρακτηριστικά του, ἐν ᾧ αἱ ἀμφίπολοι ἐξηκολούθουν πληροῦσαι τὰς ὑδρίας.

Μόνον τοὺς ὀφθαλμοὺς της δὲν ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ ἐν αὐτῷ, διότι ἦσαν τόσοι διαυγεῖς καὶ οὐράνιοι, ὥστε ἐταυτίζοντο μὲ τὸ χρῶμα τοῦ οὐρανοῦ, ὅστις μετέδιδεν αὐτὸ εἰς τὸ ἡρεμὸν ὕδωρ.

Ὅτε ἐπληρώθη ὕδατος ἡ πρώτη ὑδρία, ἡ νεᾶνις ἔκυψεν ὅπως ἀφαιρέσσα, αὐτὴν ὑποβάλλῃ, τὴν ἐτέραν· δὲν ἐπρόφθασε ὅμως νὰ τελειώσῃ τὸ ἔργον της. Κρότος βημάτων ἐτάραξεν αὐτήν· ἐσκίρτησεν ὡς δορκὰς καὶ στραφεῖσα, εἶδε μετ' ἐκπλήξεως νεανίαν εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένον καὶ μετὰ δειλοῦ βυθμικοῦ βήματος προχωροῦντα πρὸς αὐτήν.

Προσβλέψασα μεγαλοπρεπῶς καὶ ἐπιχαρίτως ἅμα καὶ λαβούσα στάσιν εὐπρεπῇ περιέμενε.